

Hälsning

från Församlingsfakulteten nr 4, sep 2010

Ett välsignat år tillsammans – en tacksam studierektors bokslut

När jag som Studierektor för Bibelskola Göteborg summerar året som gått får jag tacksamt konstatera att många positiva saker vävts samman till en fantastisk helhet. Sammansättningen av 10–15 elever med varierande bakgrund, ålder och personlighet visade sig vara nästan optimal. Maria Gunnarsson, en av eleverna, skriver:

– [Detta är] en av de mest sammanhållna grupper jag någonsin varit del av. Omsorgen om varandra har varit central för alla – i denna sak har nog rätt tyst samförstånd sedan dag ett. Det är en sann gudagåva att ha fått lära känna så många underbara människor som jag gjort under mitt läsår på FFG!

Även om gemenskaper kan vara goda på många platser, så tänker studierektorn att denna gemenskap nått högre höjder för att den är en *kristen* gemenskap – att Guds Ord och bönen under året fått forma individerna och därmed gemenskapen. Kristendomsundervisning och böneliv är vad bibelskolan vill kretsa kring. Kalle Karlsson ser tillbaka på året:

– Undervisningen på Bibelskola Göteborg har på många sätt varit över förväntan. På ett härligt och frimodigt sätt har lärarna undervisat

Fortsätter på s. 4.

Intensivkurs om dopet och församlingen, s. 6 Bibelkonferens, s. 7

Teologisk utbildning i en tid av förändring

Undertecknad hade i början av juni förmånen att få delta i en konferens för teologiska utbildningar världen över där Prof. Philip Jenkins var huvudtalare. Genom att peka på de förändringar som den världsvida kyrkan genomgått de senaste 110 åren kom dagens utmaningar tydligt i dagen.

En enorm växt

Det första perspektivet är att kristenheten växt otroligt mycket under 1900-talet. Det finns idag fyra gånger så många kristna som det fanns i världen år 1900. (Med kristen menas här alla medlemmar i alla kyrkor, inklusive de europeiska "folkkyrkorna".) Denna utveckling följer intressant nog den allmänna befolkningstillväxten. Andelen kristna har varit ungefär en tredjedel allt sedan år 1900.

Om man sedan bryter ner siffrorna världsdel för världsdel så framträder några intressanta mönster. Kyrkorna i den s.k. tredje världen har växt explosionsartat. Kristenheten i Afrika växte under 1900-talet med 4 930%! Enskilda kyrkor uppvisar en ännu mer dramatisk tillväxt.

Den andra sidan av utvecklingen handlar om västvärlden. Av alla nominella kristna i världen bodde 82% i västvärlden (Västeuropa och Nordamerika) år 1900, år 1970 var andelen 57% och idag är den nere i 38%. Det handlar här inte om en generell tillbakagång i hela västvärlden. Antalet nominella kristna har faktiskt ökat även här med undantag för några länder.

Det blir emellertid än mer intressant om vi studerar hur kyrkorna i västvärlden ser ut i demografiskt hänseende idag och vilka trenderna är. Allt fler av de *aktivt* kristna i västvärlden har sina förfäder i tredje världen. Vincent de Paul (1581–1660) lär ha sagt något i stil med följande: "Jesus lovade att kyrkan ska bestå, men han sade ingenting om Europa."

Vad gör då vi i väst? Medan kyrkor på andra håll växer så det knakar, så fortsätter kyrkorna i väst att minska och framför allt så minskar västerlänningarnas närvaro i kyrkans arbete. Ett exempel på detta är att de två största församlingarna i London nu leds av kyrkoherdar från Afrika.

En förändrad "normalkristendom"

Om man väljer att jämföra spiritualiteten så som den tar sig uttryck i gudstjänster och teologi, så kan man konstatera att kyrkorna i "global south" i hög grad är "karismatiska", med visionära och apokalyptiska inslag, s.k. andlig krigföring och profetiska budskap. (Dessa betoningar finns inte längre bara i pingströrelsen utan har även kommit in i kyrkor av andra konfessioner, såsom t.ex. romerska katoliker, anglikaner och baptister.) Bland kristna kyrkor har den karismatiska kristendomen blivit den mest vanliga.

Rättfram bibelläsning

Ett genomgående kännetecken på den spiritualitet som Jenkins lyfter fram är deras rättfram bibelläsning. Det är då inte fråga om en "konservativ" eller "liberal" bibelsyn och läsning så som vi känner den från våra debatter. Det handlar snarare om att det på södra halvklotet finns mycket mer av den vardag som omgav Bibelns människor. Detta gäller både i fråga om natur och miljö, men också i fråga om folktro och kultur. En kenyansk biskop sa en gång att de kulturer som lever långt från den bibliska riskerar att läsa Bibeln som fiktion! En sydafrikansk teolog formulerade det så här: "Om dagens afrikaner fortfarande finner det svårt att känna sig hemma i Gamla testamentet, behöver de fundera över om de inte förlorat något av sin afrikanskhet på ett eller annat sätt."

Att utbilda för verkligheten

Det sägs ibland att en militär alltid förbereder sig för det förra kriget och inte det kommande. Kanske gäller detta påstående den kyrkliga utbildningsvärlden också. Vi måste fråga oss om vår utbildning, våra kurser och vårt sätt att undervisa och utbilda verkligen förbereder våra studenter för den situation de kommer att möta när de är färdiga.

Det handlar inte om att försöka lyssna in den för tillfället mest framgångsrika andligheten i numerära tal räknat och försöka efterlikna den. Snarare handlar det om att låta oss utmanas av insikter och misstag, förtjänster och problem som dessa kyrkor har och låta det driva oss in i ett förnyat studium av Skriften. Jag är övertygad om att vår kyrkliga kultur och vår teologi har något att lära av dem och att vi har något att lära dem.

För oss på Församlingsfakulteten innebär detta att vi inte får lämna samtidsanalysen därhän utan ständigt arbeta vidare med att förstå vår samtid. Det handlar om att vi ska kunna kommunicera teologin till våra studenter samtidigt som vi skickliggör dem att kommunicera evangeliet till människorna. Församlingsfakulteten är en plats där detta kan ske, om Gud vill!

Johannes Hellberg
rektor

Bikten – en förlorad skatt

Foto: Linden Laserna

Det enskilda skriftermålet används inte i överflöd i kyrkan. Det är en förlorad skatt. De som tappat bort den är inte så mycket kyrkans sovande medlemmar eller vilsegångna präster, fåfänga doktorer eller högvördiga herrar (ty av vilken av dem skulle man ens kunna vänta sig att de biktade sig), utan vi, som jag vågar kalla sanna kristna. Vi gör inte självklart alltid nytta av bikten.

Till dels beror det väl på, att vi skäms för att yppa våra synder för andra människor. Samtidigt skäms vi så sällan över att upprepa samma synd inför den Gud, vars ögon vakar över oss, vars öron avlyssnar oss och som vet allt. Visar inte detta, att vi kristna fruktar människor mer än Gud? Bevisar det inte, att vår tro på Guds existens i allmänhet och hans särskilda närvaro i vårt eget liv hotar att förtvina till en död hjärntro? Samtidigt börjar församlingsgemenskapen bli alltmer som en vacker fasad. Vid våra sammankomster är vi fromma nog, präktiga lutheraner, frimodiga bekännare, men vem vågar vara en usel syndare – med fläckt ansiktet, trasiga byxor och ovårdat hår? Vem vågar vara sådan? Sådana var och är vi ju alla, om vi bara vågar öppna munnen. Men inte. Redan genom att tiga ljuger vi. Vi leker fromma – och andra börjar strax deltaga i leken. Fåfängt. Sådan ömklig teater är det bara kyrkrättorna som skrattar åt.

Hur står det alltså till med dig? I församlingen hör man det glada budskapet från Guds Ord, Bibeln: Jesus älskar de fallna. Han kom inte för att ”kalla rättfärdiga utan syndare”. Men var finns nu dessa? Jag vet väl, att du har ett hjärta av

”Bikten för dessutom med sig att man uppsöker sin nästa. Synden är inte en privatsak, inte ens en sak endast mellan mig och Gud.”

guld. Men just därför är det så hårt. Guds Ords dyra sädeskorn kan inte gro där. När du dessutom så illa lyssnar till dina synders bestraffning, är också dina öron överdragna med guld. Jag, den fromme prästen, åter liknar på allt vis dig och mina åhörare! Mitt hjärta är ofta hårt som diamant, och mina öron är helt förbenade.

Således behöver du inte komma till mig och berätta, vilken dålig kristen du är. Det vet jag redan i förväg. Jag vet det, eftersom jag så här dags har lärt känna mitt eget hjärta något så när. Våra själar är närbesläktade. Vi är, i rakt nedstigande led från våra urföräldrar Adam och Eva, lemmar i en fördärvad mänsklighet. Jag hoppas bara, att du syndiga släkting finner dig väl bland andra syndare. Två syndare passar bra ihop, särskilt om de har Jesus mitt ibland sig. Och det är han! Han finns där för att lyssna till vår syndabekännelse och ge oss förlåtelse i sitt dyra försoningsblod, till vår glädje, frid och förlossning.

Bikten för dessutom med sig att man uppsöker sin nästa. Synden är inte en privatsak, inte ens en sak endast mellan mig och Gud. Vår ondskas kyler ned även vår närmiljö. Den sprider sig och växer som ringarna efter en sten som kastats i vattnet. Därför talar Johannes Döparen om ”bättringens frukter”. Han ville varna för självbedrägeriet. Bikten har sedan gammalt kallats för ”bättringens sakrament”. Därför hör även ”bättringens frukt” till den. Genom den förtjänar man visserligen inget: inte Guds välbehag, förlåtelse eller nåd, helt enkelt inget. Ändå leder bikten oss till att försona oss med vår motpart, bekänna våra felsteg för vår äkta maka, våra barn eller vem vi än har förbrutit oss mot, vidare att ta tillbaka våra lögner och tungans synder, och kanske därtill gottgöra det onda vi gjort, om det blott ännu är möjligt. Ett föredöme i detta är Sackeus, som var beredd att ersätta den skada han orsakat fyrdubbelt (Luk 19:1–10). Ett dåligt föredöme åter är Akan, vars på många sätt undansmusslade synd hotade att bli hela församlingen till fall (Jos 7). Den som har hörande öron må höra.

Utän verklig bättring finns alltså ingen verklig tro, och därför inte heller någon evig salighet, vilken skänks oss allenast av nåd genom tron.

Timo Laato
Lektor, Nya testamentet

”Det var något speciellt att se alla platser man kan läsa om i Bibeln. Det betydde mycket och gjorde det mer levande att läsa Bibeln.”

Wälsning 4–2010

på ett bibeltroget sätt utifrån ett kristocentriskt/lutherskt perspektiv.

Kalle tillägger också betydelsen av det goda samtalsklimatet och gemenskapen:

– Utan tvekan har klassen och undervisningen präglats av ett gott samtalsklimat där man har haft rätt att ifrågasätta, stöta och blöta. Undervisningen på en bibelskola är viktig – den kommer att forma unga människors tro. För mig har den goda gemenskapen med andra trossyskon varit viktig för att tillgodogöra

mig undervisningen. Både gemenskapen på FFG och i Bibelskolan präglas av öppenhet, kärlek, tydlighet i läran. Detta har bidragit till många goda samtal.

Flera elever valde att göra praktik på halvtid under bibelskoleåret. Valfriheten gjorde att eleverna kunde ägna sig åt alltifrån student- och evangelisationsarbete med *Credo* till fördjupningsstudier och uppsatsskrivning med handledare på FFG. Elin Nilsson berättar att praktiken på *Credo* var värdefull, inte minst för att bibelskolan förlades till två helt olika miljöer som var för sig bidrog till utveckling. Om den teoretiska halvtiden handlade om att ta in mycket kunskap så blev praktiken utgivande. Elin förklarar att praktiktiden var väldig lärorik: hon fick ta mycket eget ansvar, utvecklade förmågan att leda små grupper, bemöta människor hon inte kände, o.s.v.

Emil Molander valde under våren fördjupningsstudier i grekiska och skriver:

– Grekiskan var verkligen rolig att läsa och det passade mig väldigt bra att ägna våren åt ett av Bibelns grundspråk. Grammatiken är matematiskt ordnad, det finns logiska mönster att upptäcka. Studierna har känts mycket motiverade.

Ytterligare en komponent i bibelskolan var resan till Israel i maj. Resan blev pricken över i:et för året. Gemenskapen, boendet, utflykterna, Emanuel Sennerstrands bibelutläggningar, Jerusalem, andakterna – helheten var storartad. Niina Marjamäki förklarar att hon blev glatt överraskad under resan på många sätt:

– Det var något speciellt att se alla platser man kan läsa om i Bibeln. Det betydde mycket och gjorde det mer levande att läsa Bibeln. Men det var ju inte det viktigaste att se alla dessa ”riktiga” platser utan att veta (som guiden vid *Trädgårdsgraven* sa) att den riktige Jesus dog för var och en av oss och uppstod för att vi skulle få det eviga livet.

Niina tillägger också:

– De gemensamma andakterna (morgon- och kvällsböner) blev viktiga för mig. Speciellt vid Gennesarets sjö var det underbart att fira Högmässa med tanke på att Jesus där vid sjön själv gjorde under, reste runt och undervisade folket. Det är samme Jesus som gav sitt liv, som bryr sig om och är med varje enskild, också 2010, och det är samme Jesus vi får se en gång hos Fadern.

Studierektorn ser tillbaka på året med stor tacksamhet och glädje.

Jakob Appell, studierektor Bibelskola Göteborg

Reflexioner från det heliga landet

I mitten av maj hade jag förmånen att besöka Israel tillsammans med en blandad skara från Sverige. Den största gruppen deltagare, ett dussin personer, kom från Bibelskola Göteborg. Nästan lika många resenärer kom från olika klasser på L M Engströms gymnasium. Tillsammans var vi ca 35 personer med en ungdomlig dominans, 18–25 år. Det blev en spännande resa med Emanuel Sennerstrand som reseledare och Jakob Appell som kaplan.

Resan var givande ur många olika perspektiv. De flesta dagar hade vi ett antal korta bibelutläggningar som knöt an till platsen där vi befann oss just då, t.ex. läste vi Joh 21 strax nedanför Saligprisningarnas

berg vid Tiberias sjö, eftersom man tror att texten utspelade sig vid detta berg. Andligt sett var detta mycket inspirerande!

Själva upplägget på resan påminde om strukturen i Lukasevangeliet: Vi tillbringade först några dagar i Galiléen, vilket både medförde en båttur på Gennesaret och ett besök i Nasaret! Sedan förflyttade vi oss söderut till Jerusalem där vi tillbringade resten av tiden.

Med början i Galiléen

Vår första morgon i Galiléen skulle vi ut på Gennesaret. Det var det rejält blåsigt, förmodligen blåste det kuling, men så fort båten kom igång lugnade sig vågorna! En

härlig upplevelse, som samtidigt kändes bekant från evangelierna...

Under dagarna i Galiléen besökte vi ett antal platser som är välkända för alla bibelläsare. Ett speciellt intryck gjorde det på mig när vi besökte ett antal platser norr om Gennesarets sjö och påmindes om de skarpa orden från Matt 11: *Ve dig, Korasin! Ve dig, Betsaida! Ty om de kraftigärningar som har utförts hos er hade blivit gjorda i Tyrus och Sidon, skulle de för länge sedan ha omvänt sig i säck och aska... Och du, Kapernaum, skall du kanske upphöjas till himlen?...*

Under många århundraden efter Jesu tid har alla tre orterna Kapernaum, Korasin och Betsaida varit bebyggda, men nu blev

Bibelskolan på trapporna upp till tempelplatsen – med stor sannolikhet samma trappor Jesus trampat.

det starkt och nästan obehagligt att gå omkring och se att de idag alla är – ruiner. I två fall, Korasin och Kapernaum, kunde vi t.o.m. gå omkring inne i resterna av de synagogor som fanns på Jesu tid. Att befinna sig *inne* i Kapernaums synagoga medan man lyssnar till texten från Luk 4:31ff om mannen med den orena anden var hisnande!

Intryck från Jerusalem

Mäktigt och glädjande var det att fira Kristi himmelfärds dag uppe på Olivberget, med en fantastisk utsikt över Tempelplatsen.

På vägen ner för berget grep det tag i mig när vi stannade till vid den kyrka som kallas *Dominus flevit* ("Herren grät"). När man befinner sig uppe på Olivberget lyser Jerusalems vita stenar i all sin skönhet, men under vandringen neråt ändrade utsikten karaktär. Just där *Dominus flevit* ligger, var inte längre murarnas skönhet den dominerande upplevelsen, utan en känsla av vemod kom över mig när jag såg upp mot östra muren. På ett särskilt sätt aktualiserades orden i Luk 19:41: *När Jesus kom närmare och såg staden, brast han i gråt över den...*

En annan stark upplevelse var det att gå

i tunneln längs västra muren, långt under marknivån. Tunnelns ena sida består av huggna stenar från ett antal olika epoker under de senaste 3000 åren. Efter ett tag lärde man sig att identifiera de stenar som höjgs under Herodes den stores tid! Den ena epoken avlöste den andra i tunneln, och det kändes nästan som att gå inne i en tidsmaskin. Även i detta tunnelsystem fanns det underjordiska vattencisterner; jag hade aldrig anat att jag under några dagars besök i Jerusalem skulle få se så många sådana.

Att befinna sig vid Västra muren ("klagomuren") vid sabbatens ingång var också en stark upplevelse. Däremot gav tempelplatsen ovan jord ett märkligt intryck. Till att börja med känns det som att islam ligger som en "våt filt" över tempelplatsen. När man vandrar omkring på denna plats med sin magnifika utsikt, har man inget intryck av att man befinner sig på en av de historiskt sett viktigaste platserna i hela världshistorien. Inte en skylt, inte en enda historisk notis, som berättade om byggnaderna och platsens historia. Det är stort, pampigt, ödsligt, lite sjabbigt.

Jag funderade också en del över Klippdomens betydelse. Ur många aspekter är det

anmärkningsvärt, att en av *islams* heligaste byggnader hamnat just där *judarnas* båda tempel legat (Salomos resp. Esras). Sedan lång tid har det därför varit omöjligt, inte minst politiskt, att försöka bygga ett tredje tempel på själva tempelplatsen. På ett märkligt sätt bekräftar alltså den historiska och religionshistoriska utvecklingen sanningshalten i ett av Nya testamentets viktigaste budskap: efter Jesu död på korset har den fortsatta tempeltjänsten blivit överflödigt (Joh 19:30, Hebr kap. 9).

Med egna ögon

Det var med glädje och tacksamhet vi återvände till Göteborg efter åtta–nio intensiva dagar. En dag promenerade vi förresten 19 km i stekande värme, 35–40 grader i skuggan.

Vi fick en fantastisk resa under Emanuels och Jakobs utmärkta ledarskap med en härlig gemenskap inom gruppen. (Däremot varierade inställningen till att gå på gång äta falafel...) Det var en fin erfarenhet att *med egna ögon* få se viktiga delar av Det heliga landet och få ett antal välkända bibeltexter insatta i deras närmiljö.

Rune Imberg
Forskningschef

Lärjungaskolan på tisdagskvällar

Följ med i lärjungaskolan på tisdagskvällar kl. 18.30 udda veckor, med början 31 augusti – på plats (FFG) eller via webben (www.ffg.se). Tema för hösten: **Vad är min kallelse?** Schema finns på hemsidan. Välkommen!

Kurs i troslära och bibelkunskap

Höstterminen 2010

Tema: Trosbekännelsen, 1:a artikeln

Lärare: Johannes Hellberg (JH), Torbjörn Johansson (TJ), Timo Laato (TL)

Tid: Lördagar 10.00–12.30

Plats: FFG:s föreläsningssal, Södra vägen 61

Datum: 9 okt TL: Om Gud

23 okt TJ: Om skapelsen

19–20 nov Bibeldagar, se separat annons.

4 dec JH: Om människan

Med reservation för ändringar. Dessa meddelas till dem som anmält sig till kursen. Kursanmälan sker i samband med första föreläsningen eller direkt till expeditionen.

VÄLKOMNA!

Kvällsföreläsning med prof. Tremper Longman

13 oktober 18.15–20.00

Reading the Song of Songs as Ancient Love Lyrics and as Word of God

Församlingsfakultetens föreläsningssal, Södra vägen 61

För presentation och ytterligare information, se vår hemsida!

Alla välkomna, ingen anmälan!

Intensivkurs:

Dopet, antropologin och församlingen

Församlingsfakulteten erbjuder i anslutning till bibeldagarna en intensivkurs (10 timmar) i systematisk teologi med professor Robert Kolb, St. Louis.

Temat är "Dopet och antropologin" och kursen har fokus på det pastorala arbetet.

Kursbeskrivning och litteraturlista finns på hemsidan. De kan även beställas från vår expedition.

Tid: Onsdagen den 17 nov: 10.15–16.00
(45 min x 5)

Torsdagen den 18 nov: 10.15–16.00
(45 min x 5)

Plats: Församlingsfakulteten, Södra vägen 61

Kursavgift: 500:-, stipendier finns för studerande.

Anmälan: Senast 1 november till Församlingsfakultetens expedition.

”Glad jag städse vill bekänna:
Jag är döpt i Jesu namn.
Ingen tillflykt är som denna:
öppen står min Faders famn.”

Sv. ps. 69

Skriften – kunskapen – tolkningen

Församlingsfakultetens bibelkonferens

19–20 november 2010

Fredag 19 november

Lokal: Gustavigården, Kyrkogatan 28
Hållplats: Domkyrkan

- 9.45 Kaffeservering
- 10.15 Inledning
Bibeltimme: "Lammet och lejonet", Upp 5,
Teol. lic. Anders Sjöberg
Rast
- 11.45 *Jesu liv och de judiska högtiderna,* Teol. lic. Anders Sjöberg
- 12.45 Lunch på egen hand
- 14.15 *Kunskap och tro inför Skriftens ord,* Prof. Bengt Hägglund
Uppvaktning
Kaffeservering
- 15.30 *St. Christopher: Reflections on Martin Luther's Illustration Hermeneutic,* Prof. Johann Anselm Steiger
- 16.15 *The First Protestant Biblical Theology,* Prof. Robert Kolb
Rast
- 17.15 *Kristi lidande – tolkat och predikat. Hur har man använt Gamla testamentet i passionspredikan?*
Lektor Torbjörn Johansson
- 18.00 Avslutning
- 18.30 Festkväll (anmälan – se nedan under "Praktisk information")

Lördag 20 november

Lokal: LM Engströms gymnasium, V. Hamngatan 15
Hållplats: Domkyrkan.

- 09.30 Inledning
Bibeltimme: "Salig är den...", Ps 1, Doc. Rune Söderlund
- 10.30 Kaffe
- 11.00 *Hva er argumentene for Bibelens autoritet?*
Førsteamanuensis Knut Alfvåg
- 12.00 Lunch på egen hand
- 13.45 *God's Voice and the Believers' Ears: Scripture and Church in Dialogue,* Prof. Robert Kolb
- 14.45 Kaffeservering
- 15.15 *Skriften och människans hjärta,* Rektor Johannes Hellberg
- 16.00 Avslutning

Bengt Hägglund 90 år

Det är en glädje för Församlingsfakulteten att i samband med årets bibelkonferens få fira professor Bengt Hägglunds 90-årsdag. Genom undervisning, forskning och personliga kontakter har han varit med om att forma generationer av teologer.

Som framgår av programmet är fredag eftermiddag och kväll tillägnade Bengt Hägglund. För deltagande i festkvällen, se nedan under "Praktisk information".

Praktisk information

Vi tar inte ut någon deltagaravgift för bibeldagarna, men det ges möjlighet till kollekt för den som vill stödja vårt arbete med en gåva. Kaffe serveras till självkostnadspris, lunch ordnar var och en för sig.

Vi behöver ingen anmälan till bibeldagarnas föreläsningar, men den som vill vara med på festkvällen ombeds anmäla sig genom att sätta in 200:- på plusgiro 455 32-9 senast 1 november (ange "festkväll" på talongen).

Professor Bengt Hägglund

Välkommen!

Avslut och nystart!

På denna plats i *Hälsning* vill jag först uttrycka min stora tacksamhet – först och främst till vår Herre som så rikligt välsignar oss med sitt goda, men också till er kära läsare! Ni som följt med under förra läsåret vet att vi länge såg ut att göra ett större underskott. Bokslutet är inte färdigt, men det preliminära resultatet indikerar att det kanske inte blir något underskott alls för läsåret 2009–2010! Det beror på alla er som bidragit på olika sätt. Det handlar om något testamente och någon större donation, om kollekt och inte minst enskilda gåvor! Må Gud välsigna er alla!

Styrelsen antog i juni månad en budget i nivå med föregående års. Vi ser inga möjligheter att bromsa mot bakgrund av den nya ackrediteringen, de nya TU-studenterna och bibelskoleeleverna på ingång. Vår bön är att Gud ska förse oss med det vi behöver också detta år! Ditt stöd och din förbön är ovärderliga!

Johannes Hellberg
rektor

Bok tillägnad prof. Bengt Hägglund

Vid årets bibelkonferens planerar Församlingsfakulteten att uppmärksamma professor Bengt Hägglunds 90-årsdag. Hägglund är professor emeritus i kristendomens idéhistoria vid Lunds universitet. Sedan sin första teologiska artikel 1947, har Hägglund i mer än 60 år utfört en forskargärning som varit till nytta och glädje för många. Hans *Teologins historia* har sedan första utgåvan 1956 blivit en klassiker som använts på universitet runt om i världen. Hägglund har betytt mycket i Sverige, men frågan är om inte hans forskning fått större genomslag i Tyskland och USA än i hemlandet. Nu arbetas det med en internationell uppsatssamling som ska tillägnas jubilar. Torbjörn Johansson, lektor på FFG, är en av bokens redaktörer.

Torbjörn Johansson

Manus på väg till tryck

– Torbjörn, hur har boken kommit till?

– Idén att uppmärksamma 90-årsdagen uppkom i FFG:s lärarkollegium. Jag fick uppdrag att undersöka om det fanns intresse att göra en internationell volym. Jag kontaktade Robert Kolb, professor i St. Louis, USA, och Johann Anselm Steiger, professor i Hamburg.

– Vi kom överens om att ge ut en bok med bidrag från Norden, Tyskland och USA, där Steiger, Kolb och jag skulle ansvara för var sin geografisk del. Var och en skulle kontakta fyra–fem forskare.

– Det har sammanlagt blivit 18 längre uppsatser – och nu har vi ett korrektur på ca 500 sidor. I den nordiska delen finns bidrag från Norge, Danmark, Finland och Sverige. Eftersom boken ges ut i Tyskland, har de nordiska författarna fått skriva på engelska eller tyska.

– Vad är det för en slags bok?

– Hellre än en festskrift, har vi valt att göra en uppsatssamling med forskningsbidrag

omkring ett givet tema, vilken tillägnas Hägglund. I en traditionell festskrift kan bidragen spreta åt många håll. Här är det gemensamma forskningsfältet s.a.s. loket, och tillägnandet är vagnen.

– Boken planeras ingå i en serie som heter *Historia Hermeneutica* som ges ut på förlaget Walter de Gruyter i Berlin. Serien handlar om hermeneutik, texttolkning, under olika epoker. Vårt bidrag blir *Bibelhermeneutik på 1500- och 1600-talet*. Titeln är *Hermeneutica Sacra. Studien zur Auslegung der Heiligen Schrift im 16. und 17. Jahrhundert. Bengt Hägglund zum 90. Geburtstag* (Helig hermeneutik. Studier i utläggningen av den heliga Skrift under 1500- och 1600-talet. Till Bengt Hägglund på 90-årsdagen).

– De olika uppsatserna omramas av en inledande teckning över Hägglunds teologiska gärning och en avslutande bibliografi, där alla Hägglunds böcker och artiklar, ca 400 poster, har sammanställts av Jon Krantz, tidigare bibliotekarie på FFG.

– Så Torbjörn, hur har det varit att jobba med projektet?

– Att arbeta tillsammans med två så erfarna forskare och redaktörer som Kolb och Steiger har varit lärorikt och stimulerande. Jag har varit junior i sammanhanget och har fått lära mig mycket!

– Hur har du själv kommit i kontakt med prof. Hägglund?

– Under arbetet med min doktorsavhandling hade jag fortlöpande kontakt med honom, trots att han sedan länge slutat sin tjänst på fakulteten i Lund. De många besöken hemma hos honom i Lund betydde mycket, både för avhandlingsarbetet och för mig personligen. Efter att avhandlingen blev färdig (1999) har vi fortsatt hålla kontakt.

– Till sist: När planeras det högtidliga överlämnandet?

– Vi hoppas att boken ska finnas färdig till FFG:s bibeldagar 19–20 november. För Bengt Hägglund blir boken inte någon överraskning men förhoppningsvis artiklarnas innehåll. Han är själv inbjuden att föreläsa över temat ”Kunskap och tro inför Skriftens ord”. Fredagen är vikt åt bokens tema och redaktörerna föreläser över sina ämnen, och sedan är det planerat en festkväll. Vi hoppas på en högtid med god teologi då vi får fira en jubilar.

Daniel Brandt